

DATO: 20.08.2018

Sagsnr.2018-1394

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [A], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [A], der repræsenterede hans modpart i en forældreansvarssag, har tilsidesat god advokatskik ved at befinde sig i en interessekonflikt.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 17. maj 2018.

Sagsfremstilling:

[Klager] var i 2015 tiltalt for vold mod sin tidligere samlever, [X], og han var under straffesagen repræsenteret af advokat [A]. [Klager] blev frifundet ved dom af 3. marts 2015.

Der verserede samtidig en forældreansvarssag mellem [klager] og [X], og [klager] var også i denne forbindelse repræsenteret af advokat [A].

Retten i [bynavn] afsagde dom i forældreansvarssagen den 6. maj 2015, hvorefter [klager] og [X] fortsat skulle have fælles forældremyndighed over sønnen, [Y], som fortsat skulle have bopæl hos [klager].

Efterfølgende fik [klager] to børn med [Z]. Parterne flyttede fra hinanden i 2016, og børnene blev boende hos [Z].

[Z] anlagde herefter en forældreansvarssag mod [klager], idet hun nedlagde påstand om, at den fælles forældremyndighed skulle ophæves og tillægges hende alene.

[Z] var under sagen repræsenteret af advokat [A], mens [klager] lod sig bistå af advokat [B].

Ved Retten i [bynavn]s dom af 15. maj 2018 blev den fælles forældremyndighed over begge børn ophævet og tillagt [Z] alene. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at parternes forhold har været præget af jalousi, vold og gensidige beskyldninger og senest gensidige politianmeldelser for vold. Børnene og navnlig [U] har problemer, som må antages jævnlige at gøre det påkrævet med beslutninger af mere vidtrækkende betydning.

På denne baggrund finder retten, at det er tilstrækkeligt godtgjort, at forældrene ikke kan samarbejde om børnenes forhold til bedste for børnene. Herefter findes det bedst for børnene, at den fælles forældremyndighed ophæves, jf. forældreansvarslovens § 4 og § 11, og at forældremyndigheden tillægges sagsøgeren alene.”

Advokat [A] har oplyst, at hun desuden er forsvarer for [Z] i en straffesag, hvor hun er tiltalt for vold mod [klager]s veninde/kæreste, ligesom hun er bistandsadvokat for [Z] i en straffesag, hvor [klager] er tiltalt for vold mod hende.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt, idet hun først repræsenterede ham i straffesagen og forældreansvarssagen mod [X], hvorefter hun repræsenterede [Z] i forældreansvarssagen mod ham.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende, at advokat [A] vidste præcis, hvordan [Z] kunne vinde sagen, idet hun kender ham 100 % fra dybe og private samtaler omkring sagerne i 2015.

[Klager] har endvidere anført, at han kontaktede advokat [A] med anmodning om bistand til forældreansvarssagen mod [Z], i hvilken forbindelse han blev oplyst om, at hun repræsenterede [Z]. Først i forbindelse med hovedforhandlingen blev han via sin advokat bekendt med, at advokat [A] med sin repræsentation af [Z] befandt sig i en interessekonflikt.

Indklagede:

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hun ikke i forbindelse med forældreansvarssagen fra 2015 har modtaget oplysninger, som ville kunne bruges i sagen mod [klager]. De oplysninger, hun fik dengang, gik udelukkende på, hvilken god far, han var, og hvilket anstrengt forhold, han havde til [X], og dommen faldt da også dengang ud til hans fordel. Sagen fra 2018 omhandler to børn, der er født efter det tidspunkt, hvor hun sidst repræsenterede [klager], og som det fremgår af domsudskriften fra Retten i [bynavn], har [klager]s forklaring alene omhandlet forhold efter 2015. Advokat [A] har i øvrigt aldrig haft dybe samtaler med [klager], idet bemærkes, at [Z] var til stede ved alle samtaler i forbindelse med sagerne i 2015.

Der er endvidere ikke tale om, at hun har haft en fast klientforhold til [klager], idet bemærkes, at han har haft adskillige møder med retssystemet, både før og efter 2015, uden at han har anvendt hende som advokat. Heller ikke ud fra et

apperancesynspunkt er der tale om interessekonflikt, idet den eneste grund til, at [klager] valgte hende som advokat i 2015, var fordi [Z] kendte hende.

Advokat [A] har endvidere anført, at der er tale om to vidt forskellige sager. I 2015 handlede det primært om, hvor [Y] skulle bo, mens sagen i 2018 alene handlede om, hvorvidt der fremadrettet skulle være fælles forældremyndighed over de to børn. Som det fremgår, har begge børn særlige behov, som kræver mange beslutninger i forhold til sundhedsvæsenet og kommunen, og der var ikke i denne sag uenighed om, hvor børnene skulle have bopæl.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

[...]

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at det ikke kan udelukkes, at [klager] med føje kan frygte, at fortrolige oplysninger, som han gav advokat [A] i forbindelse med forældreansvarssagen og straffesagen i 2015, kunne bruges i den efterfølgende forældreansvarssag, som advokat [A] varetog for [Z]. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at sagerne efter deres karakter vedrører personfølsomme oplysninger.

Advokatnævnet finder herefter, at advokat [A] har befundet sig i en interessekonflikt eller i nærliggende risiko herfor ved at repræsentere [Z] i sagen mod [klager], uden på forhånd at have indhentet [klager]s samtykke hertil.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte og henset til, at advokat [A] i 2015 er pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, advokat [A] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen